

[Pinstrup.]

faar indført, at Staten ved en gennemført høj Jordbeskatning bliver den virkelige Ejer af Jorden, og at Jorden altsaa ikke kan indbefattes i de Panter, som gives, og som vore Kreditforeninger har at holde sig til, maa disse Kreditindretninger likvidere under uhyre Tab for Interessenterne. Der vilde nemlig ske det, at Kreditforeningsobligationerne vilde gaa ned i en overmaade lav Kurs, naar man vidste, at Jorden ikke var indbefattet i Pantet, thi Bygninger og Løsøre er ikke saa stabile Ting, som Jorden er. Og naar vore gode Kreditanstalter var ødelagt, vilde der først blive Plads for Spekulanter og Aagerkarle, thi man havde saa kun at henvende sig til dem, naar der skulde stiftes Laan.

Jeg hørte, som jeg sagde før, desværre ikke det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen som Partiordfører forleden, men ved at læse Talen synes jeg ikke, den var saa fri og frejdig, som hans Taler plejer at være. Han trøster sig bl. a. med — Sp. 193 —, at det ikke er saa galt at støtte et Parti, der sammen med et andet stort Parti danner Regering. Det ærede Medlem har sikkert en Følelse af, at det ikke altid er saa godt at spise Kirsebær med de store. Husk paa, at for Socialdemokratiet er Staten og Fagforeningsorganisationerne i Virkeligheden alt, og den enkeltes Ret er for lidet eller intet at regne, men husk ogsaa paa, at for Jordbrugeren spiller den enkelte Mands Frihed og Ret den allerstørste Rolle. Jeg misunder ikke det radikale Venstre, naar det om nogen Tid f. Eks. skal stemme for at ophæve Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, og der kom da ogsaa som et Hjertesuk fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, idet han i sidste Stykke af sin Tale — Sp. 195 — sagde:

„Vi for vort Vedkommende mener, at Friheden til at arbejde paa forskellige Omraader og at beholde Fortjenesten for udført Arbejde er den stærkeste og mest retsindige Spore til Folkets Fremgang.“
Ja, formiglyder det, som om det er et ærligt Suk ud fra hans tidligere Venstrehjerte; thi det, han siger der om Friheden til at arbejde paa forskellige Omraader o. s. v., er jo kun en ganske simpel Omskrivning af, hvad der staar i Begyndelsen af Venstres Program: Paa Frihedens Grund skal Folket bygge sin Fremtid. Men saa synes jeg ogsaa, at han ikke ret vel med denne Udtalelse in mente kan stemme mod Frihedsloven. Det skulde man ikke synes; men han er kommet til at trække i Aag med de vantro, som der staar i Skriften. Han befinder sig

formodentlig ikke saa vel derved, men han synes, han har intet Valg.

Jeg venter mig for mit Vedkommende kun en frihedsfjendsk Politik af denne Regering, og af en saadan vil jeg — og jeg tror et stigende Tal ude i Landet — være afgjort Modstander. Den danske Bonde er den mest frisindede Mand i Landet. Det viser vore Andelsforetagenders Indretning og Opbygning. Paa den bredeste demokratiske Basis er de bygget, og jeg har ikke set andre rejse lignende Bygninger. Vi vil ikke fra Landbrugets Side lægge Byrder paa andre til vor egen Fordel ved opskruede Priser, vi ønsker kun i Fred at dyrke vor egen Jord. Men et Statsafhængighedsforhold, et Fæsteforhold vil vi til det yderste modsætte os. Vi har ikke glemt, hvor usle og smaa Kaar vore Forfædre gennem 300 Aar maatte leve under, det skræmmer os, og det gør det med Rette. Derfor vil jeg sige, at en Politik, der stryger den private Ejendomsret til Jorden, og som paa langt Sigt vil gøre danske Jordbrugere fra Selvejere til Fæstere paa ny, vil rejse en saa enig Harme ude i Landet, naar Hensigten med en saadan Politik bliver rigtig oplyst, at det vil vælte Regeringen og ødelægge Støttepartiet, og deri vil der heller ikke være nogen Ulykke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg har ikke begæret Ordet for ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa de mange Paradoxer, som det ærede Medlem nu fremsatte. Jeg vil blot konstatere, hvilken Cirkulation der i det hele er i det ærede Medlem, politisk set. Det ærede Medlem er jo Elev af afdøde Finansminister, tidligere Redaktør af „Aalborg Amtstidende“ Vilhelm Lassen, og naar vi husker paa hans Taler om Fæste og sammenligner dem med den, som det ærede Medlem nu kom med, saa har det jo været en kolossal Udvikling, det ærede Medlem har gennemgaaet. Men det kan jeg muligvis faa Lejlighed til at komme ind paa en anden Gang.

Naar jeg har begæret Ordet, er det for at protestere mod en Udtalelse af det ærede Medlem, en Udtalelse, som jeg tænker slap fra det ærede Medlem, uden at han rigtig har over tænkt Konsekvensen deraf. Det ærede Medlems Udtalelse, at vi kan ikke vide, hvilke Grænsereguleringer der forestaar i Sønderjylland, maa jeg paa det Partis Vegne, jeg tilhører, protestere mod. Vi fra vor Side betragter den Grænse, vi har